

הפטרת שבת זכור

הטיבות לעשות הישר בעניין ככל אשר בלבבי
עשית לבית אחאב בניים רבים ישבו לך על
סא ישראל. אבל אם שמע המזוה והריג אותו
לשנה או לשלול אותו, יש עליון העונש כי הוא
לחטא נתקoon, ועבירה הוא לו: וכו'

והנה נבוכדראצ'ר שמע כי הנבאים פה אחד
קוראים אותו להחריב ירושלים, והוא וכל עמו
נצטו על קר מפי הנביא, כמו שכתוב (ירמיה כה
ט) הנסי שלוח לך ולקחתי את כל משפחות צפוא
נאם הר' ואל נבוכדראצ'ר מלך בבל עבדי
והביאותים על הארץ הזאת ועל יושביה
וחחרמתיהם, וכתיב (שם לב כח) הנסי נתן את
העיר הזאת בידי הכהדים ובידי נבוכדראצ'ר מלך
בל והציתו את העיר באש, וכך על בית
המקדש עצמו אמר (שם כו) וננתנו את הבית
זהה כשליה. והם יודעים כי מצות השם היא,
כמו שאמר נבוזראדן לירמיהו (שם מ ב) ה'
אליהיך דבר את הרעה הזאת אל המקום הזה
ויבא ויעש הר' כאשר דבר כי חטאתם לה', ואף

על פי כן ננענו הכהדים כולם בסוף:

והיה זה מפני שני טעמיים, האחד שgam הוא
נתכון להשמדת הארץ להגדיל ממשלתו, כמו
שכתוב בו (ישעיה יג יא) והשבתי גאון זדים
וגאות עריצים אשפיפ, וכתיב (שם יד יג) אתה
אמרת לבבך השמיים עלה וגוי, וכתיב באומתו (שם
על במת' עב אדמה לעליון, וכתיב באומתו (שם
מצח) האומרת לבבבה אני ואפסי עוז. ואמר בו
חבקוק (חבקוק ב ט) הוי בוצע בצע רע לבתו
לשום במרום קנו וגוי, והנה זה כענו של
סנחריב, ולכן אמר הכתוב (ירמיה נ יח) לכן הנה
אמר הר' הנסי פוקד אל מלך בבל ואל ארץ אשר
פקדתי על מלך אישור:

אבל היה במלך בבל עונש אחר שהוסיף על
הגזרה והרע לישראל יותר מאד, כמו שאמר בו
(ישעיה מז ו) קצפת על עמי חללי נחלתי
ואתם בידך לא שמת להם רחמים על זקן
הכבדת עולך מאד, ועל כן בא עליהם עונש כפול
ומכפל שנשמד זרעו למגاري, ולא יהיה לבבל שם
ושאר נין ונכח (ישעיה יד כב), ונשמדה עיר
לעולם, שנאמר (שם יג יט) והיתה בבל צבי
מלכות תפארת גאון כהדים כמהפכת אלהים
את סדום ואת עמורה לא תשב לנצח ולא תשכון
עד דור ודור ורבצו שם ציים וشعירים ירקדו שם,
ואמר בו הכתוב (ירמיה נא יא) כי נקמת ה' היא
נקמת היכלו, וכתיב (שם נא לה ל) חמסי ושאר
על בבל תאמיר יושבת ציון ודמי אל יושבי כהדים
תאמיר ירושלים, לכן הנה אמר הר' הנסי רב את
ריבך ונקמתי את נקמتك. ופסוקים רבים כאלה.

(1) דברים פרק כה

וכזה בפסוקים ה' אלקירה לך מלך-אייניך מפקיב
בארץ אשר ה' אלקיך נתנו לך נסלה לרשפה
תפקיד את-ז'ך עמלך מפקחת פשעים לא
פשך

(2) שמו אל פרק טו, ג

עטה לך והקימה את-עמלך וקסר מפקט את-כל
אשר לך ולא מחול עליינו וסמה מאיש עד-אשה
מעלך ועד-ז'ך משור ועד-שלה מגמל ועד-פרק/or

(3) בבא בתרא דף י עמוד ב

והתניא: האומר סלע זה לצדקה בשבי שיחיו
בני, ושביל שאזכה לעולם הבא - הרי זה צדיק
גמר

(4) רמב"ן בראשית פרק טו, יד

וגם את הגוי אשר יעבדו דין אני -
והנכון בעיני, כי טעם גם, אף על פי שאינו גזרתי
על זרעך להיות גרים בארץ לא להם ועבדום
ונמו אותם, אף על פי כן אשפט את הגוי אשר
יעבדו על אשר יעשו להם, ולא יפטרו בעבור
שעשו גזרתי:

וහטעם כמו שאמר הכתוב (זכריה א יד) וקנأتي
ירושלם ולציוון קנאה גדולה וקצף גדול אני
קוצף על הגויים השאננים אשר אני קצפתי מעת
והמה עזרו לרעה, ואומר (ישעיה מז ו) קצפתי
על עמי חלلت נחלתי וגוי. וכן היה במצרים
שהוסיפו להרע כי השילכו בניהם ליאור, וימררו
את חיותם וחוسبו למחות את שמן, וזה טעם דין
אני - שאביא אותם במשפט, אם עשו כנגד
עליהם או הוסיפו להרע להם. וזהו מה שאמר
יתרו כי בדבר אשר זדו עליהם (שמות יח יא),
כי הדבר הוא שהביא עליהם העונש הגדול
שאבדים מן העולם. וכן כי ידעת כי הדבר עלייהם
(נחמיה ט י): וכו'

ודע והבן כי האיש שנכתב ונחתם בראש השנה
להריגה לא ינקה הליטים ההוורג אותו בעבור
שעשה מה שנגזר עליו, הוא רשאי בעונו ימות
ודמו מיד הרוצה יבקש:

אבל כאשר תצא הגזירה על פי נביא, יש לעשותה
אותה דין, כי אם שמע אותה ורצה לעשותה
רצון בוראו כנגד אין עליון חטא אבל יש לו
זכות בו, כאשר אמר ביהוא (מ"ב ל) יען אשר

(5) শ্মোয়াল অ পৰক তো, ট

পাখমল' শাল ও পাল' উল-আগ ও উল-মিয়াব-পেচান
ও পেকুর ও পমশুন'স উল-হেরিত ও উল-কল-হেতুব ও লা
অবু পুরি'স ও কল-পমলাঙ্গা নমজা ও নমস অগ্রা
পৰি'মো

(6) শ্ম পোক আ

ও আমুর শ্মোয়াল অল-শাল অলি শাল হ' লমশুব
লমলা উল-উতু উল-ইশ্রাইল ও উত্থা শ্মু লকুল
দেবী হ'.

(7) শ্ম পোক যা

নুমতি কি-হমলকতি অত-শাল লমলা কি-শব
মাস্ফু' ও অত-জ্বরি লা পুরিম ও পুরি লশ্মোয়াল
ও ই-জুক অল-হ' কল-পেলিলা

(8) শ্ম পোক ব

ও আমুর শ্মোয়াল পুফ্চ-ল-হ' বুলোত ও জ্বলিম কশ্মু
বকুল হ' হেগা শ্মু মুক্বা তুব লেকশিব মত্তল
আইলিম

(9) শ্ম পোক যি

ও লমা লা-শমনুত বকুল হ' ও মুট অল-পশ্চল
ও পুশ পুর বুণি হ'

(10) অস্তৰ পৰক ট, টো

নিক্পল' হিয়োডিম পিহোডিম অশ্র-বশোল' গুম বুয়ো
অরবুা উশ'র লুক'শ অজ'র নিপ্রগু বশোল' শল'শ
মাওত আইশ ও বেবেহা লা শল'চু অত-জ্বম: